

[AM2022.11.03Ø]

Østre Landsret 7. afdelings KENDELSE - 3. november 2022 - S-3028-22

Som dommere fungerede landsdommerne Finn Morten Andersen, Jacob Waage og Anders Lotterup (kst.), førstnævnte som rettens formand.

Der foretoges Anklagemyndigheden mod 1) *Sigtede*, født november 1957, 2) *Person*, født marts 1949

Ingen var indkaldt eller mødt.

Der fremlagdes udskrift af retsbogen fra Retten i Odense (6-659/2022) med bilag og rettens fremsendelsesbrev af 29. september 2022.

Sigtede og *Person* har til retsbogen kæret Retten i Odenses kendelse af 27. september 2022, hvor det blev bestemt, at beslaglæggelsen af personbilen med reg.nr. *Bil1* ikke ophæves.

Landsretten har ikke modtaget skriftlige indlæg i anledning af kæremålet. Byretten har ikke haft bemærkninger til kæremålet.

De modtagne bilag var til stede.

Efter votering afsagdes

kendelse:

Af de grunde, der er anført af byretten, tiltræder landsretten, at *Sigtede* med rimelig grund er mistænkt for spirituskørsel med en alkoholkoncentration i blodet under eller efter kørslen på over 2,00 promille. Betingelsen for beslaglæggelse i retsplejelovens § 802, stk. 1, nr. 1, er derfor opfyldt.

Den omhandlede kørsel skete i en personbil med reg.nr. *Bil2*, som i forbindelse med kørslen den 23. september 2021 blev skadet og efterfølgende skrottet den 30. september 2021.

Spørgsmålet er herefter, om der er grund til at antage, at personbilen med reg.nr. *Bil1* bør konfiskeres, jf. betingelsen for beslaglæggelse i retsplejelovens § 802, stk. 1, nr. 2.

Som det nærmere er begrundet nedenfor, afhænger det af en vurdering efter konfiskationsreglen i færdselslovens § 133 a, stk. 2, 2. pkt., hvorefter der skal ske konfiskation i tilfælde, hvor en anden end køretøjets ejer har gjort sig skyldig i spirituskørsel med en promille over 2,00, medmindre konfiskation må anses for uforholdsmæssigt indgribende, navnlig når henses til ejerens mulighed for at vide, at køretøjet ville blive anvendt til en sådan overtrædelse af færdselsloven, og for at tage rimelige skridt til at sikre sin økonomiske stilling i anledning af overdragelsen af køretøjet til en anden person.

Færdselslovens § 133 a, stk. 2, 2. pkt., er begrundet i hensynet til at forebygge de mest alvorlige færdselslovsovertrædelser, og den finder anvendelse bl.a. i tilfælde, hvor det pågældende køretøj er ejet i sameje eller ejet af en ægtefælle eller samlever.

Landsretten finder på baggrund af de foreliggende oplysninger, at personbilen med reg.nr. *Bil1* er ejet i et sameje mellem *Sigtede* og *Person*. Der er i den forbindelse bl.a. lagt vægt på, at de begge står som købere af bilen på slutsedlen af 28. september 2021. Hvis *Sigtede* findes skyldig, vil der derfor som udgangspunkt skulle ske konfiskation i medfør af færdselslovens § 133 a, stk. 2, 2. pkt.

Af forarbejderne til bestemmelsen i § 133 a, stk. 2, 2. pkt., jf. Folketingets Transportudvalgs betænkning af 15. marts 2021 over lovforslag nr. L 127 om ændring af færdselsloven (Skærpet indsats mod vanvidskørsel), fremgår bl.a., at der må anlægges en helhedsvurdering af sagens samlede omstændigheder ved stillingtagen til, om konfiskation af køretøjet må anses for uforholdsmæssigt indgribende.

Det fremgår af sagen, at *Sigtede* og *Person* har boet på samme adresse siden den 1. marts 2008. Det fremgår af deres forklaringer, at den ved den relevante kørsel anvendte bil blev skrottet som følge af skaderne ved uheldet. Det fremgår også af forklaringerne, at de i forbindelse med den samtidige anskaffelse af personbilen med reg.nr. *Bil1*, hvori *Persons* Toyota Yaris indgik som en del af betalingen, ikke længere havde behov for to biler. Endelig fremgår det af forklaringerne, at *Person* er folkepensionist, og at *Sigtede* ikke har kørt bil siden uheldet, men at han har anskaffet sig en el-knallert.

Efter en samlet vurdering af de oplysninger, der på nuværende tidspunkt foreligger, finder landsretten, at der er grund til at antage, at det ikke vil være uforholdsmæssigt indgribende at konfiskere personbilen med reg.nr. *Bil1*.

To voterende (... og ...) udtaler herefter:

Den bil, som *Sigtede* kørte i, er omfattet af konfiskationsbestemmelsen i færdselslovens § 133 a, stk. 2, 1. pkt. Bilen er imidlertid skrottet. Vi lægger til grund, at personbilen med reg.nr. *Bil1*, som efterfølgende er erhvervet, er erhvervet til erstatning for både den skrottede bil og for *Persons* bil.

Efter praksis kan der ske konfiskation af en bil, der er anskaffet som erstatning for den bil, der er anvendt ved den for konfiskationen relevante kørsel, jf. afgørelsen trykt i UfR 2017.540 H.

Vi finder derfor, at personbilen med reg.nr. *Bil1* kan konfiskeres. Den omstændighed, at den bil, der blev kørt i, er skrottet og ikke solgt, kan ikke føre til et andet resultat. Det kan heller ikke føre til et andet resultat, at *Person* er medejer af bilen, idet hjemlen til konfiskation som følge af samejeforholdet dog er færdselslovens § 133 a, stk. 2, 2. pkt.

Herefter finder vi, at der er grund til at antage, at også betingelsen for beslaglæggelsen i medfør af retsplejelovens § 802, stk. 1, nr. 2, er opfyldt.

Vi stemmer derfor for at stadfæste byrettens afgørelse om opretholdelse af beslaglæggelsen.

En voterende (...) udtaler:

Et køretøj, som har været benyttet ved en spirituskørsel, hvor førerens promille har været over 2,00, skal konfiskeres, jf. færdselslovens § 133 a, stk. 2. Dette gælder som udgangspunkt også, hvor køretøjet føres af en anden person end køretøjets ejer. Er køretøjet, som skulle være konfiskeret, *solgt og erstattet* af et nyt køretøj, følger det af bl.a. den af flertallet nævnte højesteretsdom, at der også skal ske obligatorisk konfiskation af dette nye køretøj. Imidlertid følger det også af højesteretsdommen, at der ikke kan ske konfiskation af andre biler, dersom køretøjet, der har været benyttet ved spirituskørslen, kan konfiskeres.

Der ville derfor ikke have været hjemmel til at konfiskere *Persons* bil, hvis den ikke havde været byttet bort i forbindelse med anskaffelsen af personbilen med reg.nr. *Bil1*. Da denne bil er byttet med *Persons* bil, må den anses som anskaffet som erstatning for *Persons* bil, og ikke for den bil, som blev anvendt ved spirituskørslen. At der yderligere indgik en tillægsbetaling på 70.000 kr. i byttehandelen, kan ikke føre til noget andet resultat, da dette beløb ikke hidrørte fra salg af bilen, der blev benyttet ved spirituskørslen. Den fortolkning af færdselslovens § 133 a, stk. 11 (nu stk. 12), som blev foretaget af Højesteret ved den af flertallet nævnte dom, må derfor føre til, at heller ikke personbilen med reg.nr. *Bil1* kan konfiskeres.

Jeg stemmer herefter imod at opretholde beslaglæggelsen.

Der afsiges kendelse efter stemmeflertallet.

Thi bestemmes:

Byrettens kendelse stadfæstes.

Sagen sluttet.